

betrages, dersom der ikke var vedtaget nogen Brændevinslov. Men under alle Omstændigheder vil der temmelig hurtigt, det er jeg sikker paa, ske en betydelig Forringelse af Maisforbruget. Jeg ser overhovedet bort fra dette Spørgsmaal, idet jeg som sagt, selv om der fastlægges 4 Mars Varighed af de af Mindretallet foreslaaede Bestemmelser, betragter dem, dersom de blive vedtagne, som vedtagne for meget længere Tid; vi komme hverken bort fra den ene eller den anden, naar vi først ere gaaede ind paa dem. — Den ærede Minister mente, at det var et forholdsvist ubetydeligt Kvantum Mais, der forbruget af Landbruget som Foderstoffer, og han anførte, at det kun var 6 Millioner Pfd. i Sylland. Men 6 Millioner Pfd. vil dog give en Afgift af 60,000 Kr. efter Ministerens Forslag, og den ærede Minister antog, at det samme Forhold maatte regnes for Verne. Det er min Overbevisning, at der maa regnes et meget større Forhold paa Verne; der bruges meget større Kvantum Mais som Foderstof paa Verne end i Sylland. Hvor meget det er, har jeg ingen Oplysning om, men i Sylland er det indskrænket til visse Egne, hvorimod det paa Verne er udbredt overalt, hvor Svineavl drives, og den er som bekendt større paa Verne end i Sylland. Derfor har den ærede Minister ikke Ret i, at Tallet af dem som have Interesse af at slippe for Konkurrencen med Maisen er langt større end Tallet af dem, der benytte Maisen som Foderstof. Jeg tror ikke der er Nogen, som har Interesse af at slippe for Konkurrencen med Maisen. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) gjorde sig stærkt til Talsmand for Maistolden. Jeg kunde ønske at appellere overfor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds til det forrige ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, som repræsenterede Kredsen i den første Del af denne Samling. Han paaviste, hvorledes Landbrugene handlede imod deres Interesser ved at kræve direkte Beskyttelse; de kom tilfört, naar de gjorde det; thi saa saare der kom Fordringer fra Landmændene i denne Henseende, vilde Fordringerne, dels om at bevare den hidtilværende Beskyttelse, og dels om at faae en ny Beskyttelse, stige i langt højere Grad fra andre Sider, fra de Producenters Side, hvis Stoffer Landmændene benyttede. Det vil komme til at fordyre indirekte Livet og Bedriften i overordentlig Grad for Landmanden, som dog udgjør den største Del af Danmarks Befolkning. Man vilde ikke kunne modstaa disse Fordringer, og man vilde aldrig kunne slippe for den Beskyttelse, der vilde komme, saa saare Landmanden

havde begyndt at kræve Beskyttelse for sit eget Omraade. Den Beskyttelse, Landmanden tænkte paa at opnaa, var aabenbar lidet værd. Lad os holde os til Maistolden; tror man virkelig, at den vilde bringe 1 Td. Byg til at stige i Pris i England, jeg vil ikke en Gang sige 1 Kr. men blot med et ringere Beløb? Tror det ærede Medlem at vor lille Udførsel af Byg her i Landet har nogen som helst Betydning for Verdensmarkedet? Nei, det vilde være at overvurdere os selv for meget. Udførselen af Byg, den eneste der har nogen Betydning af dem, vi have tilbage, og den, som nærmest skal konkurrere med Maisen, den vil blive lige stor og være under lige gunstige Forhold, hvad enten vi lægge Told paa Maisen eller ei. Maistolden vil for Fremtiden væsentlig Landmanden komme til at betale. Nu anvendes der jo megen Maltose — jeg har nok hørt Tale om dette nye Stof, Maltose — og at vore Bryggerier derfor vilde bruge mindre indenlandsk Malt. Men det danske Byg til Malt er saa efterspurgt og saa gunstig stillet i Udlandet, at det nok skal hævde sin Plads, selv om det faar en Konkurrence med Maltose her i Landet. Den Konkurrence, det kan faae i Udlandet, Tydskland og England, kan staa os, maa ske trykke vore Bygpriser; men mod den staa vi magtesløse med vor Maistold; thi Maistolden kan ikke forhindre Tydskere og Englændere i mindste Maade i at bruge Maltose. Den høitærede Minister var saa venlig at indrømme, at Mais ikke vilde udeblive, naar Udbyttebestatningen indføres, men at Maistolden desuagtet vilde blive stor nok til at kunne tjene som Kompensation for Sukkertolden. Det tror jeg gerne; thi Maistolden vil indbringe meget mere end Sukkerudbyttes andraget. Der indføres 99 Mill. Pfd. Mais eller med et rundt Tal 100 Mill. Pfd., og det er bestandig stigende, i alt Fald har det været det hidtil; selv om vi nu regne en betydelig Nedgang for den Mais, der bruges til Brændevin, vil der blive adskillige Hundrede Tusinde Kroner tilbage, saa at det vil være langt Mere end det, som skal ofres paa Sukkeret. Det er jo anslaaet til 2 à 300,000 Kr., og hvis alt vestindisk Sukker kom her ind i Landet, vilde det ikke blive mere end 400,000 Kr. Jeg maa derfor, og jeg tror i saa Henseende at kunne tale paa hele Udvalgets Vegne, fraraade, at man gaar ind paa nogen af de øvrige Paragrafer i Lovforslaget og ligeledes fraraade at følge de ærede Medlemmer for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og Maribo Amts 1ste Valgkreds (Meergaard) i deres Forslag med Henhyn til § 2, medens jeg med Henhyn til Forslaget